

Avskrift av avskrift

KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

Datum
29.11.1968

Dnr
III 798/68

Kerstin Westerlund
Lågarö, Pl 4
760 16 RÅDMANSÖ

Besvär i fråga om byggnadsplan för fritidsbebyggelse för Maren
omfattande Rådmanby 2:2 i Frötuna kommun

Dnr III G2 34 67 22 G2 407 68

I beslut den 22 januari 1968 fastställde länsstyrelsen i Stockholms län ett av kommunalfullmäktige i Frötuna kommun den 31 mars 1967 antaget förslag till byggnadsplan för fritidsbebyggelse för Maren omfattande Rådmanby 2:2. Länsstyrelsen meddelade vidare enligt 110 § fjärde stycket byggnadslagen visst förbud mot trädfällning samt förordnande med stöd av 113 § byggnadslagen om upplåtelse utan ersättning av viss för väg eller annan allmän plats avsedd mark.

Förslaget, som även innehåller byggnadsplanebestämmelser, har angivits på en av arkitekten Björn Cederström år 1966 upprättad karta med beskrivning.

Över länsstyrelsens beslut har Kerstin Westerlund anfört besvär med yrkande att byggnadsförbud måtte utfärdas för Rådmanby 2:2 intill dess tillfartsväg till planområdet av godtagbar standard utbyggs. Klaganden har även begärt viss "undersökning" beträffande en i ärendet upprättad vatten- och avloppsutredning.

Yttranden i ärendet har avgivits av länsstyrelsen den 27 juni 1968 och av statens planverk den 30 september 1968.

Kungl Maj:t lämnar besvären utan bifall.

Vad Westerlund yrkat rörande den i ärendet upprättade vatten- och avloppsutredningen föranleder icke någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Svante Lundkvist

Ingvar Severin

Bestyrkes i tjänsten
Gurli Pettersson

Bestyrkes på tjänstens vägnar
M Sjöberg

Rätt avskrivet betygar:

Minister J. J. J.

TILL KONUNGEN

Besvär av Kerstin Westerlund över länsstyrelsens i Stockholms län beslut den 22 januari 1968 i fråga om byggnadsplan för fastigheten Rådmanby 2:2 i Frötuna kommun (Kommunikationsdepartementet)

Under återopande av vad länsarkitekten anfört i yttrande den 20 juni 1968 får statens planverk avstyrka bifall till besvaren.

Remisshandlingarna bifogas.

I handläggningen av detta ärende har, förutom undertecknade, deltagit avdelningsdirektören Engdahl..

U n d e r d å n i g s t

För statens planverk

Nils Backman

Jan Chatillon-Winbergh

Vidimeras

Ex officio

Anita Holmström

Bestyrkes på tjänstens vägnar

M Sjöberg

Rätt avskrivet betygar:

Alf Engdahl

LÄNSARKITEKTEN

I
STOCKHOLMS LÄN

14.9.1967

Dnr 1294/67

Handläggare
U. Sjöstrand /Bma

III Sthlms läns landstings
Planeringssektionen

den 13 SEP 1967

III 2-34:67

Länsstyrelsen i Stockholms län.

Angående förslag till byggnadsplan för Maren, omfattande fastighe-
ten Rådmanby 2² i Rådmansö socken, Frötuna kommun.

Förslaget, som omfattar 74 stycken föreslagna tomtplatser, avser möjliggöra en utbyggnad för fritidsbebyggelse inom ett område vid Marboviken på norra Rådmansö.

För området gäller utomplansbestämmelser fastställda i enlighet med Kungl. Maj:ts skrivelse av den 25 juli 1963. Vidare gäller förordnande om strandskyddsområde enligt länsstyrelsens resolution av den 30 oktober 1963. Förordnandet avser dock ej område inom 100 m från bostadsbyggnad tillkommen i laga ordning och uppförd innan förordnandet trädde i kraft.

Planförslaget gränsar i öster till en byggnadsplan, fastställd den 21 september 1961. Strax väster om Marboviken finns en byggnadsplan, fastställd den 31 augusti 1953.

Här aktuellt strandskyddsförordnande har varit föremål för en ansökan från markägaren om upphävande (III-G61-126:65). Länsarkitekten har i yttrande av den 20 juli 1966 avstyrkt denna framställning och uttalat att området kunde medtagas vid en detaljplanläggning som allmän plats, grönområde. Någon länsstyrelsens resolution angående detta ärende har ej utfärdats då ansökan återkallats.

Enligt "Länsöversiktsplan 66" ingår fastigheten i område till vilket fritidsbebyggelse av tämligen riklig omfattning bör kunna lokaliseras under visst hänsynstagande bl.a. till det rörliga friluftslivets intressen.

Enligt kommunens generalplaneförslag har här aktuellt område markerats dels såsom mark som efter detaljplanläggning är avsedd för fritidsbebyggelse samt dels såsom mark av större allmän betydelse som är skyddad genom förordnande enligt naturvårdslagen.

Efter överläggningar i länsrådets planeringsutskott anförde länsarkitekten i ett yttrande av den 22 september 1965 att det med hänsyn till syftet med strandskyddsförordnandet icke är lämpligt att detta strandområde tas i anspråk för de boende inom det föreslagna exploateringsområdet som då även innefattade Rådmanby 4⁴, 4⁵, 7⁷ och 7⁹ samt Rådmansö 1¹². Utskottet ansåg sig ej beredd att tillstyrka en byggnadsplanläggning som enbart omfattar dessa fastigheter. Kopia av detta yttrande bifogas.

I ett senare yttrande av den 20 juli 1966, efter besiktning på platsen tillsammans med övriga länsexperter, har länsarkitekten icke motsatt sig en försiktig exploatering under förutsättning att generalplaneförslagets anvisning om samplanering beaktas.

Under utställningstiden inkom två erinringar mot planförslaget.

K. Westerlund, ägare till Lågarö 11², anmärker mot att mark avses att tagas i anspråk för väg inom klagandens fastighet. Klaganden önskar om så sker att byggnadsplan upprättas för Lågarö 11² med samma exploateringsgrad som för Rådmanby 2².

Byggnadsnämnden anför att tillfart till planområdet är avsedd att tas väster ifrån över klagandens fastighet när denna kommer att exploateras.

Enligt länsarkitektens mening synes detta stå i samklang med de översiktliga överväganden som framkommit i kommunens generalplaneförslag och som även beröres ovan. Det hade därför varit önskvärt att en dispositionsplan hade upprättats för att en bedömning av de gemensamma anordningarna lättare skulle ha möjliggjorts. Med hänsyn härtill synes det svårt att i föreliggande fall bedöma huruvida förslaget på ett lämpligt sätt kan ansluta till klagandens fastighet. Detta

utgör en brist i förslaget speciellt som klagandens fastighet Lågarö 11² saknar strand i tillräcklig omfattning för att utgöra en självständig planeringsenhet. En förbindelse från exploatören av förevarande fastighet bör därför införskaffas innan fastställelse sker så att klagandens fastighet tillförsäkras erforderlig strand inom förevarande planområde vid en eventuell planläggning av den egna fastigheten. Ett klargörande i detta sammanhang synes vara av vikt även beträffande utnyttjandet av Marbovikens västra strand, som omfattar fastigheten Örn 1¹.

Rune och Åsa Karlsson, ägare till fastigheten Lågarö 1²¹, erinrar mot den illustrerade dragningen av den västerut gående föreslagna anslutningsvägen i generalplaneutdraget. Av vad byggnadsnämnden anfört och ur de i handlingarna ingående uppgifterna kommer den påtalade vägsträckningen inom aktuellt område ej att fastställas. Med hänsyn härtill och till att vägens sträckning i detalj senare torde bestämmas vid en eventuell vägförrättning synes skrivelsen enligt länsarkitektens mening ej böra föranleda någon ändring av planförslaget.

Av länsingenjörens yttrande framgår att viss rening av vattnet är nödvändig. Länsarkitekten förutsätter att denna fråga närmare regleras i ett exploateringsavtal.

Strandskyddsområdet intill Marboviken har i planförslaget intagits som parkmark. Med hänsyn till länsarkitektens tidigare bedömning av strandskyddsområdets värde synes detta kunna accepteras.

Länsarkitekten som ifrågasätter lämpligheten av att planförslaget fastställas innan omgivande fastigheters disposition tillfullo klarlagts anser sig dock kunna tillstyrka fastställelse under förutsättning att ovan nämnda förbindelser och klargöranden införskaffas. Samtidigt med en eventuell fastställelse föreslås att förordnande meddelas jämlikt 113 § byggnadslagen beträffande de som allmän plats upptagna delarna av fastigheten Rådmanby 2².

Tillika föreslås att för planområdet med undantag för vägmarken måt-

te meddelas förbud jämlikt 110 § byggnadslagen mot trädfällning i vidare mån än som av byggnadsnämnden i samråd med skogsvårdsstyrelsen kan medgivas, varvid dock förbudet beträffande byggnadsområdena skall upphöra att gälla när avstyckning fastställts.

./.

Remisshandlingarna återgår.

Bo Näswall
Bitr. länsarkitekt

Ulf Sjöstrand